

Maxim Grigoriev. Städer. Noveller. Albert Bonniers förlag.

Till berättandets konst hör att kunna väcka känslor och stämningsslagen utan att själva berättelsen med sin handling och intrig tar över tar över och styr läsarens upplevelse. Förra året var vi många som greps av den förmågan i Alice Munros noveller. Och just noveller är en berättarform som lämpar sig särskilt väl då stämningen är viktigare än historien. Maxim Grigoriev, född i Moskva, uppvuxen i Sverige och bosatt i Porto debuterar nu med en novellsamling som behärskar den förmågan till fullo. Med sin rika erfarenhet av städer och länder är det just staden med sin egen atmosfär som står i centrum; S:t Petersburg, Moskva, Odessa, Porto och Berlin. Människorna finns där i bakgrunden lite vilsna med sin ensamhet och sin eviga längtan, i en av novellerna fångad i det tyska begreppet Senhsucht. Att läsa Maxim Grigorievs noveller är som att lyssna på Erik Satie's Trois Gymnopédies. Som läsare försänks jag i en långsam, lågmäld och vemodig känsla av tidlöshet. Årstiden är "off season". Ett novemberdis lägger sig över gatorna. Allt är lite på avstånd, som satt jag på ett café och iakttog de gestalter som långsamt agerar i berättelsen. På något sätt känns det som att författaren lyckas bäst med detta scenario i de ryska och ukrainska städer han skildrar. I de novellerna tänker jag på Bulgakovs detaljrikt uppbyggda berättelser med starka känslolägen. "Städer" är en samling noveller med skickligt och vackert uppbyggda scener och en lika stark debut. Läs den och bli berörd.

Jakob Carlander